

JEAN PAUL

**Nyårsnatten. Uppväxande ynglingar
tillegnad. =Anon=. Nyköping, tryckt hos P.
Winge, 1813.**

Nyköping
1813

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

RICHTER, J. P. F.

Ex. B

Anders
Umg.
(Bk)

1700° - 1829

Nyårsnatten.

Uppväxande Unglingar
tillagnad.

af Jean Paul Richter

Nyköping,

tryckt hos P. Winge, 1813.

Ex. A

Kitt. Sv.
P. Winge
(Bk)

1850

James M. ...

...

En gammal man stod Nyårs-midnatten i fönstret, och såg med blickar af orolig förtviflan upp till den orörliga, ewigt unga himmeln, och ned på den stilla, rena, hwhita jorden, på hwilken i denna stund ingen war så beröswad all glädje, och så fömnlös, som han. En grafwen war honom nära; den skyldes blott af älderns snö, icke af ungdomens grönska; och ur hela lifwets rikedom medförde han ej annat än förwillelser, synder

synder och sjukdomar, en förhärjad kropp,
en uttömd själ, ett förgiftadt bröst
och en ångersfull ålderdom. Hans skö-
na ungdoms dagar återwände i dag.
Lifsoch döden drogo honom tillba-
ka till den behagliga morgon, då hans
föräldrar först hade ställt honom på
lifswets skiljewäg: der han åt höger såg
dygdens ljusa bana inåt ett widsträckt
fredligt land, fullt af ljus och stordar
och englar, och till wenster lastens mull-
wadsgångar, ned i en swart håla, full
af neddryppande gift, full af mättaude
ormar, och af mörka, qwalmiga ångor.

Utt! ormarne hängde fringom hans
bröst och giftdropparne på hans tunga,
och han wiste nu hwar han befann sig.

Ursinnig och med outhärlig grä-
melse ropade han upp till himlen: Åter-
gif

gif mig min ungdom! O! min far,
ställ mig å nyo på skiljevågen, jag vill
göra ett annat wal.

Men hans far och hans ungdom
woro långesedan förswunna. Han såg
irrsken dansa på morasen och utstocna
på kyrkogården, och han sade: de der
äro mina dåraktiga dagar! — Han såg
en stierne fly från himmieln, skimra i
sitt fall och förgås neder på jorden:
"Den der är jag!" sade hans blödan-
de hjerta, och ångerns ormtänder för-
djupade des sår.

Den lågande inbillningen wisade
för honom flyende nattliga gestalter på
taken, och wäderqvarnen upplyste ho-
tande sina armar för att förkrofa, och
en i det tomta benhuset qwarblefwen
hamn

hamn antog smänningom hans egna
anletsdrag.

Midt under hans frampaktiga till-
stånd utgöt sig plöteligen ifrån tornet
nyårsmusiken, lik en kyrkosång på af-
stånd. En ljusvare rörelse uppslod i
hans själ. — Han skådade kringom ho-
rizonten och öfver den wida jorden,
och tänkte på sina ungdomswänner,
som nu, lyckligare och bättre än han,
woro jordens lärare, säder för lyckliga
barn och för wälsignade menniskor, och
sade: O! äfwen jag skulle, likasom I,
kunna med torra ögon bortslumra den-
na årets första natt, om jag det we-
lat. — Lycklig kunde jag twara, o dy-
rasle föräldrar, om jag uppsyllt edra
nyårsönskningar och efterlefwat edra
lärdomar.

Under

Under en feberlit erinran af den tid, då han war yngling, tyckte han den harn, som bar hans anletsdrag, uppresa sig i benhuset; och genom den widskjeddelse, som nyårsnatten tror sig se framtidens andar, blef denna harn en lefwande yngling.

Denna syn kunde han icke längre uthärda; — han betäckte sitt öga; — tusende heta tårar wedströmmade försvinnande på snön; — nu blott suckade han sakta, tröslös och sanslös: "kom åter, ungdom, kom åter!"

— — Och han kom åter; ty han hade denna nyårsnatt blott drömt så försträcktligt. Han war ännu en yngling; endast hans förwiltelser woro ingen dröm. Men
han

han tackade Gud, att han, ännu ung,
funde i lastens smutsiga gångar wända
om, och återtråda på den ljusa bana,
som leder till fördarnes rika land.

Återvänd, unge läsare, med ho-
nom, om du står på samma willowäg
som han. Denna försträcktande dröm
 skall frambelut bliwa din domare; men
om du en dag jemrande utropar: kom
åter min sköna ungdom! — så kommer
han icke åter! —

www.books2ebooks.eu